

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 228

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 septembrie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
32.		826.	
— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 59/1992 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	1-2	— Hotărâre privind unele măsuri pentru asigurarea finanțării importurilor de păcură prevăzute în Programul Energetic Național pe anul 1996-1997	13
HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Hotărârea nr. 20 din 19 septembrie 1996	2-4	828.	
Hotărârea nr. 21 din 19 septembrie 1996	4-5	— Hotărâre pentru modificarea sintezei măsurilor cuprinse în Programul de restructurare și redresare financiară a Regiei Autonome de Electricitate „Renel“	14
Hotărârea nr. 22 din 19 septembrie 1996	5-6	829.	
Hotărârea nr. 23 din 19 septembrie 1996	7-8	— Hotărâre pentru rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 1996 al Regiei Autonome „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“ de sub autoritatea Ministerului Transporturilor.....	14
Hotărârea nr. 24 din 19 septembrie 1996	8-9	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
806.		5/1.451/21.554.	
— Hotărâre privind exceptarea temporară de la plata taxelor vamale a unor bunuri provenite din import	9-10	— Precizări pentru aplicarea normelor metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 92/1996, emise de Banca Națională a României, Ministerul Comerțului și Ministerul Finanțelor	15
807.		★	
— Hotărâre privind înființarea Comitetului Interministerial pentru integrarea României în NATO	10-11	1.733.	
817.		— Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind aprobarea Instrucțiunilor nr. 47.933/1996 pentru actualizarea cuantumurilor indemnizațiilor de delegare și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată	15-16
824.			
— Hotărâre privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 527/1996 cu privire la asigurarea surselor de creditare pentru preluarea la fondul de consum, semințe și furaje a cantităților de grâu și orz din recolta anului 1996, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 773/1996	13		

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 59/1992
privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 59/1992 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților se modifică după cum urmează:

— se completează componența Comisiei pentru industrii și servicii (anexa nr. 3) cu domnul deputat Ion Tomescu, Grupul parlamentar al Partidului Democrației Sociale din România;

— se completează componența Comisiei pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic (anexa nr. 6) cu domnul deputat Mihai Fodor, Grupul parlamentar al Partidului Democrației Sociale din România;

— se completează componența Comisiei pentru muncă și protecție socială (anexa nr. 7) cu domnul deputat Maricel Grădinariu, Grupul parlamentar al Partidului Democrației Sociale din România.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

București, 19 septembrie 1996.
Nr. 32.

HOTĂRĂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 20

din 19 septembrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Sorin Marinescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestațiilor privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depuse la Biroul Electoral Central, după cum urmează:

— nr. 173 din 16 septembrie 1996, a domnului Bucur-Volk Petru;

— nr. 174 din 16 septembrie 1996, a domnului Ene Viorel;

— nr. 183 din 16 septembrie 1996, a domnului Bunghez Gh. Neculai;

— nr. 185 din 16 septembrie 1996, a doamnei Scorțeanu Cătălina;

— nr. 186 din 16 septembrie 1996, a doamnei Graur Doina Mariana;

— nr. 188 din 17 septembrie 1996, a doamnei Radu Maria și a domnilor Ular Nicolae și Ilera P. Nicola;

— nr. 189 din 17 septembrie 1996, a domnilor Albu Ștefan, Gabor Nicolae și Păduraru Ion;

— nr. 190 din 17 septembrie 1996, a domnului Traian Constantin;

— nr. 191 din 17 septembrie 1996, a doamnei Gulimănescu Virginia;

— nr. 192 din 17 septembrie 1996, a domnului Ispas Dumitru;

— nr. 193 din 17 septembrie 1996, a domnilor Nergheș Liviu, Ursa Zaharie și Ispas Mihai.

Contestațiile au fost înaintate Curții Constituționale și formează obiectul dosarelor nr. 204D/1996, nr. 205D/1996,

nr. 210D/1996, nr. 211D/1996, nr. 212D/1996, nr. 213D/1996, nr. 214D/1996, nr. 215D/1996, nr. 216D/1996, nr. 217D/1996 și nr. 218D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestațiilor fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării lor în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestațiilor.

În motivarea contestației depusă de domnul Bucur-Volk Petru, se arată că actele depuse o dată cu candidatura domnului Ion Iliescu nu conțin și o declarație olografă din care să rezulte că are numai cetățenia română, așa cum prevede art. 16 alin. (3) din Constituție. Se susține că pe rolul instanțelor judecătorești se află un proces relativ la colaborarea domnului Ion Iliescu cu structurile K.G.B.; or, în situația în care s-ar dovedi, ipotetic, că acest fapt este real, s-ar putea pune problema, de asemenea, ipotetic, că domnul Ion Iliescu ar putea avea și cetățenia fostei Uniuni Sovietice, astăzi a Federației Ruse. Contestatorul arată că o asemenea bănuială poate să nu fie întemeiată, deoarece nu toți cei care au colaborat cu structurile străine sus-citate au dobândit și cetățenia țării respective.

În motivarea contestației domnului Bunghez Gh. Neculai se susțin, în esență, următoarele: potrivit art. 10 din Constituție, domnul Ion Iliescu nu mai are dreptul să candideze întrucât a fost ales ca Președinte de două ori; el se face vinovat de „haosul din țară, inflația, corupția, șomajul, înșelăciunile de la CARITAS Cluj și Focșani, favorizarea fugii din România a călăului intelectualității române Alexandru Drăghici, fost ministru de interne pe timpul dictaturii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ceaușescu”; de „punerea în libertate a tuturor colaboratorilor dictatorilor comuniști”, precum și de neplata pensiei sale timp de 12 ani.

În motivarea contestațiilor depuse de domnul Ene Viorel, doamnele Scorțeanu Cătălina, Graur Doina Mariana, Radu Maria, domnii Ular Nicolae, Ilera P. Nicola, Albu Ștefan, Gabor Nicolae, Păduraru Ion, Traian Constantin, doamna Gulimănescu Virginia, domnii Ispas Dumitru, Nergneș Liviu, Ursa Zaharie și Ispas Mihai, ce au un conținut identic, se susține, în esență, că: potrivit art. 10 din Legea nr. 69/1992, domnul Ion Iliescu nu mai are dreptul să candideze, întrucât a îndeplinit de mai multe ori funcția de Președinte al României; în decembrie 1989 a fost ales, ca „emanat al Revoluției“, în funcția de conducător al României, exercitând toate atribuțiile unui șef de stat; în februarie 1990 a fost ales ca Președinte al României de către Consiliul Provizoriu de Uniune Națională; în mai 1990 a fost ales Președinte în urma alegerilor desfășurate în baza Decretului-lege nr. 92/1990; în decembrie 1991 a fost confirmat în funcția de Președinte al României potrivit „art. 121“ din Constituție; în decembrie 1992 a fost confirmat pentru un nou mandat ca Președinte al României pentru a patra oară și în noiembrie 1996 dorește să participe din nou la alegeri. Pe lângă motivele arătate, domnul Ene Viorel susține că domnul Ion Iliescu a fost organizatorul mineriadelor din 1990 și 1991, iar doamna Graur Doina Mariana consideră că în anul 1992 domnul Ion Iliescu a declarat că este la al doilea mandat președințial.

Deoarece contestațiile au același obiect, și anume înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu, iar între motivele invocate există o strânsă legătură, președintele Curții Constituționale, pentru o mai bună administrare a justiției, pune în discuție conexarea dosarelor.

Procurorul este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 218D/1996, nr. 217D/1996, nr. 216D/1996, nr. 215D/1996, nr. 214D/1996, nr. 213D/1996, nr. 212D/1996, nr. 211D/1996, nr. 210D/1996 și nr. 205D/1996 la Dosarul nr. 204D/1996, care a fost primul înregistrat, urmând a se pronunța asupra tuturor contestațiilor printr-o singură hotărâre.

Procurorul, având cuvântul în fond, pune concluzii de respingere a contestațiilor, deoarece motivele pe care acestea se întemeiază au fost soluționate de Curtea Constituțională prin hotărâri deja pronunțate. Cât privește considerațiile de ordin economic, moral și material, arată că acestea nu reprezintă cauze de neeligibilitate.

CURTEA,

luând în dezbatere contestațiile înaintate de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să le soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Contestația domnului Bucur-Volk Petru se întemeiază pe un singur motiv esențial, și anume că dosarul depus o dată cu candidatura domnului Ion Iliescu nu conține o declarație olografă a domniei sale, conform căreia are numai cetățenia română, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) din Legea nr. 69/1992: „La alegerile pentru Președintele României se pot prezenta candidați propuși de partide și formațiuni politice sau candidați independenți. Partidele și formațiunile politice pot propune, fie separat, fie împreună, numai câte un singur candidat“. Pe de altă parte, potrivit art. 9 alin. (2) din aceeași lege, propunerile pe care le fac partidele și formațiunile politice trebuie să îndeplinească anumite condiții strict și limitativ enumerate de text, și anume:

a) să fie semnate de conducerea partidului sau a formațiunii politice ori de conducerea acestora care au propus candidatul sau, după caz, de candidatul independent;

b) să cuprindă prenumele și numele, locul și data nașterii, starea civilă, domiciliul, studiile, ocupația și profesia candidatului și precizarea că îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a candida;

c) să fie însoțite de declarația de acceptare a candidaturii, scrisă, semnată și datată de candidat, precum și de lista sau listele susținătorilor al căror număr nu poate fi mai mic de 100.000 alegători; lista sau listele susținătorilor trebuie să cuprindă prenumele și numele candidatului, precum și prenumele, numele, data nașterii, adresa, seria și numărul actului de identitate și semnăturile alegătorilor care susțin candidatura.

Din examinarea dosarului candidaturii domnului Ion Iliescu rezultă că aceste condiții au fost îndeplinite. Astfel, propunerea înaintată de Partidul Democrației Sociale din România cu nr. 1.539 din 4 septembrie 1996, înregistrată la Biroul Electoral Central sub nr. 1 din 5 septembrie 1996, cuprinde prenumele, numele, locul și data nașterii, starea civilă, domiciliul, studiile, ocupația și profesia domnului Ion Iliescu, precum și mențiunea: „Precizăm că domnul Ion Iliescu îndeplinește condițiile prevăzute de Constituție și de Legea nr. 69/1992 pentru a candida la funcția de Președinte al României“, anexându-se și declarația de acceptare a candidatului, scrisă, semnată și datată de acesta. În sfârșit, s-au depus și listele susținătorilor care depășesc limita minimă de 100.000 prevăzută de lege.

Prin precizarea făcută de Partidul Democrației Sociale din România, care a depus candidatura domnului Ion Iliescu la Biroul Electoral Central, sunt acoperite toate cerințele prevăzute de Constituție, inclusiv cea enunțată în art. 16 alin. (3), potrivit cu care „Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară“.

Motivele invocate de contestator se situează în integralitatea lor sub semnul unor bănuieli și incertitudini, lipsite de orice fundament probator.

În aceste condiții, cerințele impuse de Constituție și de prevederile art. 9 din Legea nr. 69/1992 sunt respectate, iar depunerea unor declarații suplimentare de orice fel apare ca situându-se în afara acestor cerințe.

Față de cele arătate, contestația domnului Bucur-Volk Petru urmează a fi respinsă.

În contestația domnului Bunghez Gh. Neculai se invocă, în mod eronat, încălcarea prevederilor art. 10 din Constituție, întrucât aceste dispoziții se referă la principiile care guvernează relațiile internaționale ale României cu alte state și nicidecum la condițiile legale pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României. Considerentele de ordin moral și material invocate în contestație nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Ion Iliescu la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri cu prilejul alegerilor din 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

Prin natura lor, aceste motive exced atribuțiile Curții Constituționale, definite de Constituție și Legea nr. 69/1992, putând fi, eventual, apreciate numai de corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, și contestația domnului Bunghez Gh. Neculai urmează a fi respinsă.

Cât privește conținutul contestațiilor doamnelor Scorțeanu Cătălina, Radu Maria, domnilor Ular Nicolae, Ilera P. Nicola, Albu Ștefan, Gabor Nicolae, Păduraru Ion, Traian Constantin, doamnei Gulimănescu Virginia, domnilor Ispas Dumitru, Nergneș Liviu, Ursa Zaharie și Ispas Mihai, Curtea constată că ele sunt absolut identice cu cele ale altor contestații soluționate de Curte, depuse la Biroul Electoral Central de domnul avocat Nicolae Ștefănescu-Drăgănești, în zilele de 5 septembrie 1996, 7 septembrie 1996, 9 septembrie 1996 și 13 septembrie 1996, ele prezentându-se sub forma unor acte având același conținut, în care diferă numai numele, prenumele și adresa autorului contestației. Cât privește contestația domnului Ene Viorel, precum și cea a doamnei Graur Doina Mariana, se constată că și acestea au un conținut, în cea mai mare parte, identic cu al celor enumerate mai sus. În cuprinsul tuturor contestațiilor se repetă invariabil aceeași eroare, prin indicarea fără nici un temei a art. 121 din Constituție, care se

referă la Consiliul județean. Aceasta demonstrează maniera absolut formală de sesizare a Curții Constituționale.

În legătură cu motivul contestațiilor, Curtea Constituțională s-a pronunțat deja prin mai multe hotărâri recente, neexistând nici un temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

Inevitabil, deci, considerentele acestor hotărâri nu pot fi altele decât cele din hotărârile anterioare cu privire la examinarea aceluiași motiv de contestare.

În legătură cu motivele invocate în plus de domnul Ene Viorel referitoare la rolul domnului Ion Iliescu în organizarea mineriadelor din 1990 și 1991, precum și cele susținute de doamna Graur Doina Mariana relativ la declarațiile domnului Ion Iliescu, se constată că acestea nu constituie argumente juridice; or, Curtea Constituțională, potrivit art. 13 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță în numele legii“, iar potrivit art. 29 din regulamentul său de organizare și funcționare, ea „nu statuează decât asupra problemelor de drept“.

În consecință, și aceste contestații urmează a fi respinse.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și pe cele ale art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiate contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României, formulate de domnii Bucur-Volk Petru, Ene Viorel, Bunghez Gh. Neculai, doamnele Scorțeanu Cătălina, Graur Doina Mariana, Radu Maria, domnii Ular Nicolae, Ilera P. Nicola, Albu Ștefan, Gabor Nicolae, Păduraru Ion, Traian Constantin, doamna Gulimănescu Virginia, domnii Ispas Dumitru, Nergneș Liviu, Ursa Zaharie și Ispas Mihai.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 21 din 19 septembrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Sorin Marinescu	— procuror
Georgeta Panoviciu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Emil Constantinescu pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă de domnii Vasilache Ioan, Chiper Mihai, Gherghescu Ioan și Butmălai Costache la Biroul Electoral Central, cu nr. 177 din 16 septembrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 206D/1996.

Curtea a dispus soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației se arată că domnul Emil Constantinescu a avut o „comportare necinstită“ la alegerile locale din anul 1996, prin „mituirea personalului secțiilor de votare din orașul Bârlad“ și a „cumpărării de voturi“ cu sprijinul candidaților Convenției Democratice din România. De asemenea, se susține că domnul Emil Constantinescu a adus insulte repetate unor persoane cu funcții în aparatul de stat, culminând cu insultele grave repetate și neîntemeiate aduse șefului statului român. Întrucât este un om

„imoral prin comportamentul său nedemn“, contestatorii apreciază că nu poate candida la funcția de Președinte al României.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază ca neîntemeiată contestația, motivele invocate nefiind cauze de neeligibilitate, ci simple considerațiuni politice.

CURTEA,

luând în dezbateri contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și ale art. 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Emil Constantinescu la funcția de Președinte al României, formulată de domnii Vasilache Ioan, Chiper Mihai, Gherghescu Ioan și Butmălai Costache. Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Georgeta Panoviciu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 22 din 19 septembrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Sorin Marinescu	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Tudor Mohora pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă la Biroul Electoral Central de domnul Șomănescu Iulian, cu nr. 177a din 16 septembrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 207D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și alin. (3) și art. 28 alin. (1)

Motivele invocate în contestație nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul art. 16 alin. (3), art. 34 alin. (2), art. 35 alin. (2), art. 37 alin. (3) și art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării candidaturii domnului Emil Constantinescu de către Biroul Electoral Central, pentru alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri cu prilejul alegerilor din anul 1992, precum și al alegerilor din acest an, neexistând temeiuri să se revină asupra celor statuate. Prin natura lor, aceste motive exced atribuțiile Curții Constituționale, definite în Constituție și în Legea nr. 69/1992, putând fi, eventual, apreciate numai de corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației, domnul Șomănescu Iulian arată, în esență, că prin înregistrarea candidaturii domnului Tudor Mohora pentru funcția de Președinte al României s-au încălcat dispozițiile art. 51 din Constituție, care prevăd că „Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie“. În opinia contestatorului, în decembrie 1991, continuarea și terminarea mandatului președințial aflat în curs au intrat sub incidența art. 83 alin. (1) din Constituție, astfel că România are astăzi un președinte în funcție pentru încă un an și opt luni, deoarece domnul Ion Iliescu este obligat să exercite această funcție pe o durată de 8 ani, potrivit celor două mandate succesive obținute în urma alegerilor din 1990 și 1992. Drept consecință, apreciază că, după adoptarea Constituției, alegerea pentru funcția de Președinte al României nu ar fi trebuit să aibă loc în 1992, ci în anul 1994, iar scrutinul următor nu poate

avea loc decât în anul 1998, invocând în acest sens și dispozițiile art. 5 din Decretul-lege nr. 92/1990. Anularea retroactivă a funcției de Președinte al României, funcție obținută de domnul Ion Iliescu la 20 mai 1990, cu motivarea, nejuridică, că ar fi fost ales „în mod provizoriu” sau ca „interimar”, violează art. 1 alin. (3) din Constituție, deoarece contravine unuia dintre principiile statului democratic „potrivit căruia legitimitatea funcțiilor eligibile în stat este dată numai de voința poporului, exprimată liber și echitabil în cadrul unor alegeri cinstitute”. De aceea, consideră că „orice candidatură la funcția respectivă este acum prematură și anticonstituțională”.

Contestatorul mai susține că în anturajul președințial acționează un grup de interese care urmărește „a-l muta pe domnul Ion Iliescu de pe poziția legală de Președinte constituțional al României pentru încă un an și opt luni pe poziția unui al treilea mandat de președinte anticonstituțional, având în vedere că, în următoarele 20 de luni, se vor petrece lucruri decisive pentru viitorul acestei părți a lumii”. În fine, prin contestație, domnul Șomănescu Iulian face o serie de aprecieri cu privire la situația dezastruoasă a economiei țării noastre, precum și la imaginea negativă a României în occident, dacă se va da posibilitatea domnului Ion Iliescu să candideze pentru al treilea mandat.

Procurorul, având cuvântul pe fond, apreciază că motivele invocate sunt neîntemeiate, ținând seama și de cele statuate prin hotărârile anterioare ale Curții Constituționale, pronunțate în contestațiile formulate la înregistrarea candidaturilor pentru funcția de Președinte al României la alegerile președințiale din anul 1996. În concluzie, solicită respingerea contestației.

CURTEA,

luând în dezbateri contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și pe cele ale art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Tudor Mohora la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Șomănescu Iulian.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Din examinarea motivelor invocate de contestator rezultă că, în realitate, acestea nu vizează înregistrarea candidaturii la funcția de președinte a domnului Tudor Mohora, ci ilegitimitatea constituțională a înregistrării tuturor candidaturilor la funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996.

Este de observat că, prin contestație, se invocă faptul că mandatul pe care îl exercită domnul Ion Iliescu, în funcția de Președinte al României, se încheie în anul 1998, astfel încât candidatura domnului Tudor Mohora este prematură și anticonstituțională. Motivul nu este întemeiat deoarece Curtea, în limitele atribuțiilor sale prevăzute de art. 144 lit. d) din Constituție și de art. 27 din Legea nr. 47/1992, raportate la prevederile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, nu are competența de a proroga mandatul actual al Președintelui României până în anul 1998. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin hotărâri recente și nu există temeiuri pentru a se reveni asupra celor statuate.

Celelalte „motive” invocate în contestație, chiar dacă s-ar referi la domnul Tudor Mohora, sunt considerațiuni de ordin politic și ele nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Tudor Mohora la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. Sub acest aspect, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri, cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temeiuri pentru a se reveni asupra celor statuate.

Prin natura lor, aceste motive exced atribuțiile Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi, eventual, apreciate numai de corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 23

din 19 septembrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Sorin Marinescu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Constantin Mudava pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă la Biroul Electoral Central de domnul Șomănescu Iulian, cu nr. 178 din 16 septembrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 208D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și alin. (3) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației, domnul Șomănescu Iulian arată, în esență, că prin înregistrarea candidaturii domnului Constantin Mudava pentru funcția de Președinte al României s-au încălcat dispozițiile art. 51 din Constituție, care prevăd că „Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”. În opinia contestatorului, în decembrie 1991, continuarea și terminarea mandatului președințial aflat în curs au intrat sub incidența art. 83 alin. (1) din Constituție, astfel că România are astăzi un președinte în funcție pentru încă un an și opt luni, deoarece domnul Ion Iliescu este obligat să exercite această funcție pe o durată de 8 ani, potrivit celor două mandate succesive obținute în urma alegerilor din 1990 și 1992. Drept consecință, apreciază că, după adoptarea Constituției, alegerea pentru funcția de Președinte al României nu ar fi trebuit să aibă loc în 1992, ci în anul 1994, iar scrutinul următor nu poate avea loc decât în anul 1998, invocând în acest sens și dispozițiile art. 5 din Decretul-lege nr. 92/1990. Anularea retroactivă a funcției de Președinte al României, funcție obținută de domnul Ion Iliescu la 20 mai 1990, cu motivarea, nejuridică, că ar fi fost ales „în mod provizoriu” sau ca „interimar”, violează art. 1 alin. (3) din Constituție, deoarece contravine unuia dintre principiile statului democratic „potrivit căruia legitimitatea funcțiilor eligibile în stat este dată numai de voința poporului, exprimată liber și echitabil în cadrul unor alegeri cinstitute”. De aceea, consideră că „orice candidatură la funcția respectivă este acum prematură și anticonstituțională”.

Contestatorul mai susține că în anturajul președințial acționează un grup de interese care urmărește „a-l muta pe domnul Ion Iliescu de pe poziția legală de Președinte constituțional al României pentru încă un an și opt luni pe poziția unui al treilea mandat de președinte anticonstituțional, având în vedere că, în următoarele 20 de luni, se vor petrece lucruri decisive pentru viitorul acestei părți a lumii”. În fine, prin contestație, domnul Șomănescu Iulian face o serie de aprecieri cu privire la situația dezastruoasă a economiei țării noastre, precum și la imaginea negativă a României în occident, dacă se va da posibilitatea domnului Ion Iliescu să candideze pentru al treilea mandat.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază că motivele invocate sunt neîntemeiate, ținând seama și de cele statuate prin hotărârile anterioare ale Curții Constituționale pronunțate în contestațiile formulate la înregistrarea candidaturilor pentru funcția de Președinte al României la alegerile președințiale din anul 1996. În concluzie, solicită respingerea contestației.

CURTEA,

luând în dezbatere contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Din examinarea motivelor invocate de contestator rezultă că, în realitate, acestea nu vizează înregistrarea candidaturii la funcția de președinte a domnului Constantin Mudava, ci ilegitimitatea constituțională a înregistrării tuturor candidaturilor la funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996.

Este de observat că, prin contestație, se invocă faptul că mandatul pe care îl exercită domnul Ion Iliescu, în funcția de Președinte al României, se încheie în anul 1998, astfel încât candidatura domnului Constantin Mudava este prematură și anticonstituțională. Motivul nu este întemeiat deoarece Curtea, în limitele atribuțiilor sale prevăzute de art. 144 lit. d) din Constituție și de art. 27 din Legea nr. 47/1992, raportate la prevederile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, nu are competența de a proroga mandatul actual al Președintelui României până în anul 1998. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin hotărâri recente și nu există temeiuri pentru a se reveni asupra celor statuate.

Celelalte „motive” invocate în contestație, chiar dacă s-ar referi la domnul Constantin Mudava, sunt considerațiuni de ordin politic și ele nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de

Președinte al României, în sensul art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru înfirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Constantin Mudava la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. Sub acest aspect, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri, cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an,

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și pe cele ale art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Constantin Mudava la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Șomănescu Iulian.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 24 din 19 septembrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Sorin Marinescu	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturilor domnilor Tudor Mohora și Corneliu Vadim Tudor pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă de domnul Rai I. Mircea la Biroul Electoral Central, cu nr. 180 din 16 septembrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 209D/1996.

Curtea a dispus soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației se arată că ambii candidați au fost „propulsați” de Partidul Socialist al Muncii, ulterior Partidul Socialist, și, respectiv, Partidul România Mare, care, după alegerile din anul 1992, au sprijinit alianța cu Partidul Democrației Sociale din România și Partidul Unității Naționale Române, în vederea creării unei majorități parlamentare pentru guvernarea țării. Se susține că pe parcursul celor patru ani nu s-a reușit să se stopeze declinul economic, care s-a accentuat în perioada guvernării

neexistând temeiuri pentru a se reveni asupra celor statuate.

Prin natura lor, aceste motive exced atribuțiile Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi, eventual, apreciate numai de corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

Roman-Stolojan, „sub supravegherea atentă și impusă din exterior, prin intermediul Președintelui Ion Iliescu”, iar ambii candidați, deși au luat poziții critice față de unele neajunsuri, acestea au avut numai un caracter demagogic. Se mai arată că cei doi candidați, în campania electorală pentru alegerile din anul 1992, nu au dezvăluit adevărul despre evenimentele din decembrie 1989 și rolul decisiv al Președintelui Ion Iliescu în „dirijarea ostilităților”, iar prin înregistrarea candidaturilor se urmărește numai mărirea timpului afectat campaniei electorale în favoarea partidelor pe care le reprezintă „pe cheltuiala cetățeanului”. În consecință, consideră că domnii Tudor Mohora și Corneliu Vadim Tudor nu îndeplinesc „condițiile de moralitate” necesare înscrierii lor pe lista candidaților pentru alegerile președințiale din anul 1996.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază ca neîntemeiată contestația, motivele invocate nefiind cauze legale de neeligibilitate, ci simple considerațiuni politice.

CURTEA,

luând în dezbateri contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Motivele invocate în contestație nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot

constitui temei legal pentru înfirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturilor domnilor Tudor Mohora și Corneliu Vadim Tudor la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri, cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temeiuri pentru a se reveni asupra celor statuate.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și pe cele ale art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

Prin natura lor, aceste motive exced atribuțiile Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi, eventual, apreciate numai de corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturilor domnilor Tudor Mohora și Corneliu Vadim Tudor la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Rai I. Mircea.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind exceptarea temporară de la plata taxelor vamale a unor bunuri provenite din import

În temeiul art. 35 din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993 privind Tariful vamal de import al României, aprobată și modificată prin Legea nr. 102/1994,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se exceptează temporar de la plata taxelor vamale, în limita unui contingent tarifar valoric de 1.350.400 DM, produsele din import prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Administrarea contingentului tarifar valoric prevăzut la art. 1 se efectuează prin licențe eliberate de Ministerul Comerțului.

Art. 3. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică până la data de 31 decembrie 1996.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Ministrul comerțului,
Ioan Dan Popescu
Ministrul tineretului și sportului,
Alexandru Mironov

LISTA
produselor exceptate temporar de la plata taxelor vamale

Poziția tarifară	Denumirea produsului	Valoarea contingentului (DM)
2710.00.21	White spirit	5.267,00
2929.10	Izocianați	162.117,00
3208.20.90	Altele – lacuri și vopsele pe bază de polimeri	18.107,00
3909.50.00	Poliuretani	531.225,00
3920.10.21	Folie polietilenă cu o densitate mai mică de 0,94	3.228,00
3926.90.99	Altele – articole din material plastic	88.309,00
4002.70.00	Cauciuc etilenopropilendienic neconjugat (EPDM)	252.865,00
4004.00.00	Deșeuri, resturi și bavuri de cauciuc neîntărit, chiar transformate în pulbere sau în granule	126.231,00
40.08	Plăci, foi, benzi, baghete și profiluri, din cauciuc vulcanizat neîntărit	160.158,00
4823.11.11	Auto-adezive pe o singură parte	2.893,00

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind înființarea Comitetului Interministerial pentru integrarea României în NATO

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se înființează Comitetul Interministerial pentru integrarea României în NATO, având componența prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Comitetul Interministerial pentru integrarea României în NATO exercită următoarele atribuții:

— urmărirea unitară și sprijinirea acțiunilor vizând pregătirea țării noastre pentru aderarea la NATO;

— pregătirea temeinică și coordonarea dialogului individualizat dintre România și Alianța Atlantică, prin elaborarea de propuneri de acțiune și documente de poziție;

— evaluarea periodică a stadiului și perspectivelor de integrare a României în Alianța Atlantică și înaintarea de propuneri de acțiuni viitoare;

— informarea periodică a Guvernului și a Consiliului Suprem de Apărare a Țării cu privire la acțiunile realizate și rezultatele obținute;

— avizarea punctelor de vedere și îndrumarea delegațiilor române care participă la activități bilaterale sau multilaterale organizate sub egida NATO.

Art. 3. — În vederea promovării corespunzătoare a activității sale, Comitetul Interministerial pentru integrarea României în NATO va stabili relații permanente cu factori responsabili din Parlamentul României.

Art. 4. — Comitetul Interministerial pentru integrarea României în NATO se reunește trimestrial sau de câte ori este necesar pentru a examina principalele propuneri elaborate de Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Apărării Naționale în scopul promovării strategiei de integrare a României în NATO, precum și alte aspecte ce țin de competența sa.

Art. 5. — Comitetul Interministerial dispune de un Secretariat permanent condus de către directorul Direcției NATO, UEO și Probleme Strategice din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

Din Secretariatul permanent mai face parte și directorul Direcției de analiză politico-militară și relații internaționale din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Secretariatul permanent are următoarele atribuții principale:

a) pregătirea documentelor pentru desfășurarea dialogului individualizat România — NATO;

b) urmărirea desfășurării activităților care au loc pe linia Consiliului de Cooperare Nord-Atlantic și Parteneriatului pentru Pace;

c) întocmirea de informări periodice cu privire la stadiul pregătirii României pentru aderarea la NATO;

d) sprijinirea activităților curente.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Teodor Viorel Meleșcanu
Ministrul apărării naționale,
Gheorghe Tinca

COMPONENȚA
Comitetului Interministerial pentru integrarea României în NATO

- Primul-ministru, președinte al Comitetului Interministerial
- Ministru de stat, ministrul afacerilor externe
- Ministrul apărării naționale
- Președintele Consiliului pentru Coordonare, Strategie și Reformă Economică
- Ministru de stat, ministrul finanțelor
- Ministrul industriilor
- Ministrul comunicațiilor
- Ministrul de interne
- Ministrul cercetării și tehnologiei
- Secretarul de stat, șeful Departamentului pentru Integrare Europeană
- Șeful Statului Major General
- Directorul Serviciului Român de Informații
- Directorul Serviciului de Informații Externe
- Consilierul prezidențial pe probleme de apărare, siguranță națională și ordine publică.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 545/1996
privind asigurarea și creditarea stocurilor de păcură
și combustibil lichid ușor pentru populație
în iarna 1996—1997**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 545/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 30 iulie 1996, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 671/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 15 august 1996, se modifică după cum urmează:

1. În cuprinsul articolului 1, sintagma „...în valoare totală de 65 miliarde lei...” se înlocuiește cu sintagma „...în valoare totală de 200 miliarde lei...”.

2. Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 545/1996 se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

VALOAREA CREDITELOR
necesare pentru constituirea stocurilor la centralele termice de zonă și de interes local

— milioane lei —

Nr. crt.	Județul	Total
1.	Alba	3.000
2.	Arad	2.000
3.	Argeș	4.000
4.	Bacău	2.500
5.	Bihor	3.500
6.	Bistrița-Năsăud	10.000
7.	Botoșani	18.000
8.	Brașov	8.000
9.	Brăila	1.700
10.	Buzău	3.500
11.	Caraș-Severin	3.000
12.	Călărași	5.000
13.	Cluj	1.500
14.	Constanța	7.000
15.	Covasna	2.500
16.	Dâmbovița	2.500
17.	Dolj	5.000
18.	Galați	1.500
19.	Gorj	1.000
20.	Harghita	4.000
21.	Hunedoara	7.100
22.	Ialomița	3.000
23.	Iași	1.000
24.	Maramureș	5.000
25.	Mehedinți	3.800
26.	Mureș	500
27.	Neamț	4.000
28.	Olt	5.800
29.	Prahova	3.000
30.	Satu Mare	1.000
31.	Sălaj	2.000
32.	Sibiu	500
33.	Suceava	8.000
34.	Teleorman	11.000
35.	Timiș	4.500
36.	Tulcea	4.500
37.	Vaslui	23.600
38.	Vâlcea	1.500
39.	Vrancea	9.000
40.	Municipiul București	12.000
TOTAL:		200.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind modificarea și completarea
Hotărârii Guvernului nr. 527/1996
cu privire la asigurarea surselor de creditare
pentru preluarea la fondul de consum, semințe și furaje
a cantităților de grâu și orz din recolta anului 1996,
modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 773/1996

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Băncile comerciale vor percepe o marjă de dobândă de 5 puncte procentuale la creditele acordate în baza prevederilor hotărârilor Guvernului nr. 527/1996 și nr. 773/1996.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și alimentației,
Alexandru Lăpușan
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 septembrie 1996.
Nr. 824.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind unele măsuri pentru asigurarea finanțării importurilor
de păcură prevăzute în Programul Energetic Național
pe anul 1996–1997

În baza prevederilor Legii nr. 91/1993 și ale Legii nr. 121/1994,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să emită o garanție pentru un credit în valoare de 100 miliarde lei, pe termen de 12 luni, care se va acorda Regiei Autonome de Electricitate „Renel” de către Banca Română de Comerț Exterior — S.A., în scopul finanțării importului de păcură, pe anul 1996, prevăzut în Programul Energetic Național pe anul 1996–1997.

Art. 2. — În contractul de credit încheiat de Regia Autonomă de Electricitate „Renel” cu Banca Română de Comerț Exterior — S.A. vor fi prevăzute măsuri asigurătorii de garantare a rambursării creditului.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 156/1996 privind unele măsuri pentru asigurarea finanțării importurilor de păcură prevăzute în Programul Energetic Național pentru lunile februarie și martie 1996.

PRIM-MINIȘTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul industriilor,
Alexandru Stănescu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 septembrie 1996.
Nr. 826.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea sintezei măsurilor
cuprinse în Programul de restructurare și redresare financiară
a Regiei Autonome de Electricitate „Renel“

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Se aprobă ca sinteza măsurilor cuprinse în Programul de restructurare și redresare financiară a Regiei Autonome de Electricitate „Renel“ pentru anul 1996, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 918/1995, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 359/1996, să fie înlocuită cu sinteza prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Anexa se comunică Ministerului Industriilor și Ministerului Finanțelor.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul industriilor,
Alexandru Stănescu

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 septembrie 1996.
Nr. 828.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 1996 al Regiei Autonome „Societatea Națională
a Căilor Ferate Române“ de sub autoritatea
Ministerului Transporturilor

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 1996 al Regiei Autonome „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“ de sub autoritatea Ministerului Transporturilor, prevăzut în anexă.

Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“ se aprobă de către Ministerul Transporturilor.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al regiei autonome, prevăzut la art. 1, reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea ministerului de resort, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor.

În cazul în care, în execuție, se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, regia autonomă va efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre și se comunică Ministerului Transporturilor.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Aurel Novac

Ministru de stat,
ministrul muncii și protecției sociale,
Dan Mircea Popescu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 20 septembrie 1996.
Nr. 829.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 5/15.08.1996

MINISTERUL COMERȚULUI
Nr. 1.451/16.08.1996

MINISTERUL FINANȚELOR
Nr. 21.554/9.09.1996

PRECIZĂRI

pentru aplicarea normelor metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 92/1996

1. Declarația conform anexei nr. 2 la Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 92/1996, se întocmește de agentul economic (societate comercială sau regie autonomă), pentru trimestrul pentru care solicită bonificație de dobândă. Acesta declară pe propria răspundere că valuta aferentă exporturilor realizate anterior a fost încasată la termenele scadente stipulate în contractele externe, termene corelate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, conform art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996. Declarația se referă numai la încasarea DIV-urilor scadente în trimestrul pentru care se solicită bonificații de dobândă.

2. În cazul derulării exporturilor prin comisionari, agenții economici care au angajat credite bancare pentru producția de export, în cadrul documentației de fundamentare a solicitării de bonificații, „Declarația”, prevăzută în anexa nr. 2 la Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, se va accepta fără confirmarea băncilor comerciale cu privire la încasarea exporturilor.

3. Se consideră ca încasare în totalitate a sumelor în valută înscrise în DIV-uri și în situația când rămân valori neîncasate de 1—2%, dacă acestea reprezintă în fapt comisioane și speze bancare reținute de băncile străine prin care se efectuează plățile exporturilor românești, potrivit declarației date de agentul economic pe propria răspundere.

4. Se consideră că exporturile cu plata la vedere au fost încasate în termenul scadent atunci când încasarea se realizează în 60 de zile, respectiv 90 de zile de la data trecerii frontierei de stat a României, conform Instrucțiunilor comune ale Băncii Naționale a României, Ministerului Comerțului și Ministerului Finanțelor nr. 1/15.086/20 octombrie 1995 de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată prin Legea nr. 12/1995.

5. Pentru exporturile cu plata la termen, termenul de încasare a valutei este de maximum 5 zile de la scadența plății prevăzute în contractele externe, conform Ordonanței Guvernului nr. 15/1996.

Guvernatorul
Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

Ministrul
comerțului,
Ioan Dan Popescu

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

★

MINISTERUL FINANȚELOR

ORDIN

privind aprobarea Instrucțiunilor nr. 47.933/1996 pentru actualizarea cuantumurilor indemnizațiilor de delegare și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în temeiul art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată, și în baza dispozițiilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile nr. 47.933/1996 pentru actualizarea cuantumului indemnizațiilor de delegare și detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale sala-

riaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată.

Art. 2. — Instrucțiunile prevăzute la art. 1 vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Pe data prezentului ordin își încetează aplicabilitatea Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 886/1996 pentru aprobarea Instrucțiunilor nr. 18.089/1996 pentru actualizarea cuantumului indemnizațiilor de delegare

și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării, detașării și deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 6 septembrie 1996.
Nr. 1.733.

MINISTERUL FINANTELOR

INSTRUCȚIUNI

pentru actualizarea cuantumului indemnizațiilor de delegare și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată

În legătură cu actualizarea indemnizațiilor de delegare și de detașare, potrivit prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995, republicată, se precizează următoarele:

1. Cuantumul cheltuielilor de delegare și de detașare, prevăzut la pct. 8 și 11 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 543/1995, republicată, se modifică după cum urmează:

a) indemnizația de delegare și de detașare, prevăzută la pct. 8, pentru salariații care se deplasează în alte localități în interesul serviciului, se majorează la 9.000 lei/zi;

b) indemnizația, prevăzută la pct. 11, pentru salariații delegați sau detașați, în cazul în care delegarea sau detașarea durează, neîntrerupt, mai mult de 30 de zile calen-

daristice în aceeași localitate, se majorează la 120.000 lei lunar.

Această indemnizație se acordă proporțional cu numărul de zile care depășește durata neîntreruptă de 30 de zile calendaristice.

2. Noile cuantumuri stabilite prin prezentele instrucțiuni se aplică începând cu data publicării acestora în Monitorul Oficial al României.

3. Cu aceeași dată, Instrucțiunile nr. 18.089 din 22 aprilie 1996, aprobate prin Ordinul nr. 886 din aceeași dată și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 20 mai 1996, își încetează aplicabilitatea.

Nr. 47.933/1996.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.